

07. වාක්‍ය නිර්මාණය

වාක්‍ය නිර්මාණ පරිචය

පරිපූර්ණ අර්ථයක් පළ කරන්නේ වාක්‍යය යි. වාක්‍ය පද කීපයක එකතුවකි. විභක්තියකින් කෙළවර වන්නේ පද යනුවෙන් ව්‍යාකරණයෙහි දැක්වේ. පද නොවූවක් කිසිවිටෙකත් වාක්‍යයක නොයෙදිය යුතු යනු ව්‍යාකරණයේ නියමය යි.

“ළමයා අඬයි”

මෙය පරිපූර්ණ වාක්‍යයකි. එහි ඇත්තේ උක්තය සහ ආධ්‍යාතය පමණි. එහෙයින් පරිපූර්ණ වාක්‍යයක තිබිය හැකි අවම අවයව ගණන දෙකකි. ව්‍යාකරණයෙහි නියමය අනුව වාක්‍යයක තිබිය හැකි අවයව මෙසේ ය.

1. උක්තය
2. උක්ත විශේෂණය
3. කර්මය
4. කර්ම විශේෂණය
5. ආධ්‍යාතය
6. ආධ්‍යාත විශේෂණය
7. ආධ්‍යාත විස්තාරකය

මේ අංග කිහිපයට එක් වූ වාක්‍යයක් නම්,
 “දකුණ මිනිසා කුළු හරකා රැහැනින් බැඳ වහා හීලෑ කරයි.”

උක්තය	- මිනිසා
උක්ත විශේෂණය	- දකුණ
කර්මය	- හරකා
කර්ම විශේෂණය	- කුළු
ආධ්‍යාතය	- හීලෑ කරයි
ආධ්‍යාත විශේෂණය	- වහා
ආධ්‍යාත විස්තාරකය	- රැහැනින් බැඳ

සිංහලයේ වාක්‍ය නිර්මාණයේ දී එහි ආකෘතික ලක්ෂණ දක්නට ලැබේ. පළමුව උක්තයක්, අනතුරුව කර්මයක්, ඊටත් අනතුරුව ආධ්‍යාතයක් යෙදීමයි.

බල්ලා බළලා මරයි.

මෙම වාක්‍යයෙහි අදහස ආධුනිකයෙකුට ගැටලුවක් වීමට ඉඩ ඇත. බල්ලා හා බළලා යන රූප දෙක ම එකක් වැනි වීම ය. මේ ගැටලුව නිරාකරණය කරගැනීම සඳහා කථනයේ දී “බල්ලා බළලාව මරයි” යනුවෙන් කර්මයට “ව” යන්නක්, එකතු කරයි. එහෙත් ලේඛනයේ දී එවැනි යෙදීම් ශිෂ්ට සම්මත ලෙස නොපිළි ගැනේ.

එහෙත් වාක්‍යයේ ආකෘතික ලක්ෂණ සලකා බැලුවහොත් ඉහත දැක්වූ අන්දමේ ගැටලුවක් දැක්වීමට ඉඩක් නැත.

වාක්‍ය ප්‍රභේද කීපයක් වෙයි.

- (1) සරල වාක්‍ය
- (2) සංකීර්ණ වාක්‍ය
 - (i) සංහත වාක්‍ය
 - (ii) සංකුල වාක්‍ය

1) සරල වාක්‍ය

එක ම උක්තයක් හා එක ම ආධ්‍යාතයකින් යුක්ත වාක්‍ය සරල වාක්‍යයි.

- උදා :
- ගොවියා කෙත රකියි.
 - හේ ආහාර ගනී.
 - ළමයා පාසලට යයි.
 - දූරිය ඇදෙහි නිදයි.
 - ගොනා තණ කයි.

2) සංකීර්ණ වාක්‍ය

එක ම උක්ත පදයකින් හා විවිධ ක්‍රියා පදවලින් ද ප්‍රධාන ආධ්‍යාත පදයකින් ද යුක්ත වූයේ සංකීර්ණ වාක්‍යයි.

උදා : “ගොවියා අලුයම පිබිද කා, බී, දැකැත්ත රැගෙන කුඹුරට ගොස්, ගොයම්

කපා ගොඩ ගසා, ගෙදර අවුත් බත් කා, වැසි වැටේදෝයි සිතමින් ගිමන් හරියි.

මෙහි “ගිමන් හරියි” යනු ප්‍රධාන ආධ්‍යාතය යි. පිබිද, කා, බී, රැගෙන, ගොස්, කපා, ගොඩ ගසා, අවුත්, සිතමින් යන ක්‍රියා රූප නේපාතික ක්‍රියා යි.

i) සංහත වාක්‍ය

එක ම වාක්‍යයක සෑම අන්තර් වාක්‍යයක් ම ප්‍රධාන වෙයි.

“එවක් පටන් සිටු දියණියෝ කවති. පොවති. ඉස් සෝදති. නාවති.”

මෙහි සෑම අන්තර් වාක්‍යයක් ම ආධ්‍යාතය ප්‍රධානත්වය ඇති වාක්‍ය කීපයකින් සමන්විත ය.

ii) සංකුල වාක්‍ය

සංකීර්ණ සංහත යන වාක්‍ය සම්මිශ්‍රණයෙන් යුක්ත වූයේ, සංකුල වාක්‍ය වේ.

“නොකඩවා, වන පොත් කෙරේ නම් ධාරණය වැඩේ. ස්මෘතිය යහපත් වේ. උගතෙක් වේ.

ක්‍රියාකාරකම 7.1

පහත සඳහන් වාක්‍ය කවර වාක්‍ය ගණයට අයත් දැ යි නම් කරන්න.

1. වසු පැටවා දුවයි. පනියි. හඬ නගයි.
2. දූරිය පාසලින් ගෙදර ආවා ය.
3. නියඟයට වැව සිඳෙන් ම ජලවර ජීවිත දුකට පත් වෙති. මියෙති.
4. ගුවන් යානය අහසට නැගිණි.
5. කුණ්ඩලකේශී, “ස්වාමීන් මිය යන්නට පළමු ඔබෙන් අවසර ගන්නට අවශ්‍ය යැ”යි කීවා ය.
6. ගුරුවරයා ද, ශිෂ්‍යයා ද එකවිට ම පාසල කරා පිය නැගුවෝ ය.
7. වහන්ස, මඳක් ඉවසනු මැනවි !

8. පිරිවෙන පස්වරු 5.30ට වැසේ.
9. තමන්ට අවමන් කරන කොල්ලන්ට බණිමි'යි ඉබ්බා කට ඇරියේ ය.
10. නා හිමියෝ වත් පිළිවෙත් පිරිමෙහි අනුසස් දැක්වූ හ.

නිවැරදිව වැකි ගොඩනගමු

වාක්‍ය නිර්මාණයේදී වාක්‍ය රීති අනුගමනය කිරීම නිවැරදි වාක්‍ය නිර්මාණයට මඟ පාදයි. මෙහි දී වඩාත් අවධානයට යොමු විය යුත්තේ උක්ත ආධ්‍යාත පිළිබඳ ව යි.

○ උක්තය හා ආධ්‍යාතය වචනයෙන් ද පුරුෂයෙන් ද සමාන විය යුතු ය.

“මිනිසා යයි”

මෙහි මිනිසා යනු ප්‍රථම පුරුෂ ඒක වචන නාම පදයකි. ඒ නිසා “යයි” යන ආධ්‍යාත රූපය ද ප්‍රථම පුරුෂ ඒක වචනයකි. මෙහි දී ඉහත දැක්වුණු සරල රීතිය අනුගමනය කිරීම නිසා මෙම වාක්‍යය නිදෙස් ය.

“මිනිස්සු යති”

මෙය මුල් වාක්‍යයට වඩා තරමක් වෙනස් ය. මේ වෙනස ඇති වූයේ නාම පදය බහු වචනයක් වීම නිසා ය. නාම පදය බහු වචනයක් වීම නිසා මුලින් දැක්වුණ රීතිය අනුව ආධ්‍යාතය බහු වචනයක් විය යුතු ය. එහෙයින් “මිනිස්සු යති” යන වාක්‍යයේ නාම පදය ප්‍රථම පුරුෂ බහු වචන වේ. ආධ්‍යාතය ද ප්‍රථම පුරුෂ බහු වචන පදයකි.

“මම යමි”

“මම” යනු උත්තම පුරුෂ සර්ව නාම පදයකි. ඊට ගැළපෙන අයුරින් “යමි” යන ආධ්‍යාත පදය උත්තම පුරුෂ ද ඒක වචන ද වෙයි. වචන යෙදීම සමාන වුවත් පුරුෂයෙන් අසමාන නම් එම වාක්‍යය සදෙස් ය. නිදසුනක් ලෙස දක්වතොත් “මම යයි” යන වාක්‍යය සදෙස් ය. උක්තයත් ආධ්‍යාතයත් ඒක වචන වුවත් පුරුෂයෙන් අසමාන වන හෙයිනි. “මම” යනු උත්තම පුරුෂ නාම පදයකි. “යයි” යනු ප්‍රථම පුරුෂ ආධ්‍යාත පදයකි.

මේ නිසා උක්ත ආධ්‍යාත ප්‍රයෝගයේදී මේ සරල රීති මෙන් ම ඊට විකල්ප රීති ද දක්නට ලැබේ.

ඉහත දැක්වූ රීතියට විකල්ප රීතියක් නම් “ඔ” විභක්තිය ගත් නාම පදය ඒක වචන වුවත්, ඒ සමග යෙදෙන ආබ්‍යාත පදය බහු වචනයක් වේ. මේ තවත් රීතියකි.

රජපුරුවෝ උයනට යති.
බෝධි සත්ත්වයෝ පෙරුම් පුරති.
මහ බෝසතාණෝ නිදන්නට වන්හ.

සමුහවාචී නාමවල “ඒ” විභක්ති ගත් උක්තය බහු අර්ථ වුවත් ඒ හා යෙදෙන ආබ්‍යාතය ඒක වචනයක් වෙයි.

මහ දෙනේ කෙළෙසුන් වනසයි.
ඇමති ගෙණේ රජගෙට පිවිසෙයි.
බඹර ගෙණේ නිරිඳු පොබයයි.

අවේතන ගණයේ නාම භාවිතයේදී උක්තය බහු වචන වුවත් ඒ හා යෙදෙන ආබ්‍යාතය ඒක වචන වේ.
මල් විකසිත වේ. (වෙයි)
ගල් පෙරළේ. (පෙරළෙයි)

එහෙත් බහු වචන ප්‍රත්‍යය ගත් කල්හි, අවේතන ගණයේ පද වුවත් සාමාන්‍ය රීතිය අනුව බහු වචන ආබ්‍යාතය ම ආරක්ෂා කරයි.

ගංගාවෝ ගලා බසිති.
තාරකාවෝ බැබළෙති.
පුෂ්පයෝ විකසිත වෙති.
රුක්භූ පෙරළෙති.
බෙරභූ ගුගුළෝ ය.

සමුහාර්ථයේ “ද” නිපාතයෙන් එක් කෙරෙන උක්ත පද කීපයක් ඇති වාක්‍යයක ඒ උක්ත පද අතර උක්තම පුරුෂ උක්තයක් ඇතොත් ආබ්‍යාතය උක්තම පුරුෂ බහු වචනයෙන් සිටී. උක්තම පුරුෂය නැතහොත් මධ්‍යම පුරුෂය බලවත් වේ. සියල්ල ප්‍රථම පුරුෂයට අයත් නම් ආබ්‍යාතය ප්‍රථම

පුරුෂ බහු වචනයෙන් සිටී.

උද : ළමයා ද තෝ ද මම ද ගෙදර යමු.
ළමයා ද මිනිසා ද තෝ ද ගෙදර යහු.
මිනිසා ද ළමයා ද බල්ලා ද ගෙදර යති.

“හෝ” නිපාතයෙන් බැඳුණු උක්ත පද කීපයක් ඇති
වාක්‍යයක ආබ්‍යාතය ආසන්නතම උක්තයට සමාන වේ.
ළමයා හෝ මම හෝ වැඩ කරමි.
බල්ලා හෝ බළල්ලු හෝ මීයන් අල්ලති.
මම හෝ ළමයා හෝ වැඩ කරයි.

සංගයාර්ථයේ හෝ වාර්තා කථනයේ ‘‘යි’’ නිපාතයෙන් බැඳුණු අන්තර්
වාක්‍යයක කර්තෘ අනුක්ත විභක්තියෙන් ද ක්‍රියා රූපය කර්තෘ ගැන නොතකා
හැම විට ම ප්‍රථම පුරුෂ බහු වචනයෙන් ද සිටී.
මා අකුරු උගනිති’යි ගුරුවරයා සිතයි.
ඔවුන් අද මෙහි එති’යි අම්මා පැවසුවා ය.
ඇදුර තුටු නොවෙති’යි නොසිත අප සිප් නොදති’යි
අප සුවසේ වෙසෙති’යි සොහොයුරිය ලියා යැවුවා ය.
එක්සත් ජාතීන් නිව්යෝක්හි රැස් වෙති’යි රොයිටර් වාර්තා කරයි.
හමුද හටයන් සැඟවී සිට පහර දෙති’යි මාධ්‍ය වාර්තා කරයි.

භාෂාවේ ඇතැම් වචන ස්වභාවයෙන් ම බහු වචන නාම පද ලෙස
සැලකේ.

කෙනෙක් මෙසේ පවසති.
අයෙක් නටත් සුරා මතින්
ඇතමෙක් පවට බිය නොවෙති.
ඇතැම්හු කුසලයට කම්මැළි වෙති.
සමහරු නන් දෙඩවති.
කවුරු පැරකුම් රජුට සරිවෙත් ද?
උක්තය ‘‘වහන්සේ’’ යනුවෙන් අවසන් වෙනොත් ආබ්‍යාතය ‘‘සේක’’
යනුවෙන් අවසන් වෙයි.
බුදුන් වහන්සේ දෙවිරමට වැඩි සේක.
හික්ෂුන් වහන්සේ සිඟා වඩින සේක.
ස්වාමීන් වහන්සේ බණ දෙසන සේක.

උක්කය 'දෑ' යන්නෙන් අවසන් වෙතොත් ආධ්‍යාතය 'දෑ' යන්නෙන් අවසන් විය යුතු ය. නැතහොත් බහු වචන විය යුතු ය.

වහන්සේ දෑ සිඟා වඩින දෑ ය/වඩිති.

උන් දෑ ගමට යන දෑ ය/යති.

හෙරණුන් දෑ මළපෙත් අමදින දෑ ය/අමදිති.

ආණ, අණ, අණ ප්‍රත්‍යය යෝග්‍යයෙහි ආධ්‍යාතය බහු වචන වේ.

පියාණෝ ඔවා දෙති.

තෙරණුවෝ සිඟා වඩිති.

මෑණියෝ බත පිසති.

මලණ්ඩියෝ කිරට ලොල් වෙති.

අම්මණ්ඩි ඉණට පලා නෙළා ගෙනෙති.

ඉහතින් දක්වා ඇත්තේ වාක්‍ය නිර්මාණය සම්බන්ධ ව කර්තෘ උක්ත වන වාක්‍ය රීති කිහිපයකි. යම් කිසි අදහසක් දැක්වීමේ දී කර්තෘ උක්ත වන්නා සේ ම එහි කර්මය උක්ත වන ආකාරයෙන් ද දැක්වීමේ හැකියාව ඇත. කර්තෘ උක්ත වන වාක්‍ය කර්තෘකාරක වාක්‍ය ලෙසත් කර්මය උක්ත වන වාක්‍ය කර්මකාරක වාක්‍ය ලෙසත් හැඳින්වේ.

ක්‍රියාකාරකම 7.2

පහත සඳහන් වාක්‍ය සඳෙස් නම් නිදෙස් කොට ලියන්න.

1. මිනිසුන් දිනපතා වැඩට යති.
2. දැරියක් සමග මහමග ගමන් ගත් කාන්තාවක් නයෙක් දෑක බියට පත් වූවා ය.
3. පෙරේද බට වැස්සෙන් ගහකොළ ගෙවල් දෙරවල් කැඩී බිඳී ගියේ ය.
4. සෑම ගැමියෙක් ම තම සහයෝගය දුන් හෙයින් ගම ඉක්මණින් ම දියුණුවට පත් විය.
5. නාගරිකයෝ ගැමියන් මෙන් නොව අතෘප්තිමත් ජීවිත ගත කරයි.
6. සඟරුවන මහ මග වඩිති.
7. කණ උන්දෑ නා ගහ මුල ගෙදර විසී ය.
8. බුදුගොස් හිමියෝ මේ දිවයිනට පැමිණ සිංහල අටුවා පාලියට නැගුවේ ය.
9. ගැහැනියක් ලෙස වෙස් වලාගත් වික්‍රමපාල හඳුනා ගැනීමට දෙමහල්ලන් අපොහොසත් විය.
10. ජපනුන් හපනුන් ය.

කර්මකාරක වාක්‍ය

වාක්‍ය නිර්මාණයේ දී දැන යුතු වැදගත් කරුණකි, කතෘකාරක හා කම්කාරක හේදය.

පහත වැකි දෙස බලමු.

නාහිමි දහම් දෙසයි.

ඉගෙනීමේ අගය උන්වහන්සේ පැහැදිලි කරති/කරන සේක.

උන්වහන්සේ අලුත් අදහස් ප්‍රකාශ කරති/කරන සේක.

සෑම දෙනාම සතුට පළ කරති.

බොහෝ දෙනෙක් එය ආදර්ශයට ගත්හ.

පහත වාක්‍ය ද කියවා බලමු.

- * නාහිමි විසින් දහම් දෙසෙයි/දෙසනු ලබයි/දෙසනු ලැබෙයි.
- * ඉගෙනීමේ අගය උන්වහන්සේ විසින් පැහැදිලි කෙරෙයි/කරනු ලබයි/කරනු ලැබෙයි.
- * උන්වහන්සේ විසින් අලුත් අදහස් ප්‍රකාශ කෙරෙයි/කරනු ලබයි/ලැබෙයි.
- * සෑමදෙන විසින් ම සතුට පළ කෙරෙයි/කරනු ලබයි/ලැබෙයි.
- * බොහෝ දෙනා විසින් එය ආදර්ශයට ගැණිනි/ගනු ලැබුණි/ලැබිණි.

ඉහත පළමු කොටසේ වැකිවලින් දෙන අදහස දෙවන කොටසේ වැකිවලින් ද ඉදිරිපත් කෙරෙයි. එහෙත් එම වාක්‍යවල රටා එකිනෙකට වෙනස් ය. එක් එක් වාක්‍යයේ උක්තය හා ආබ්‍යාතය වෙන් කරමු.

1. නාහිමි	දෙසයි	1. දහම්	දෙසෙයි
2. උන්වහන්සේ	පැහැදිලි කරති	2. ඉගෙනීමේ අගය	පැහැදිලි කෙරෙයි
3. උන්වහන්සේ	ප්‍රකාශ කරති	3. අලුත් අදහස්	ප්‍රකාශ කෙරෙයි
4. සෑම දෙනාම	පළ කරති	4. සතුට	පළ කෙරෙයි
5. බොහෝ දෙනෙක්	ආදර්ශයට ගත්හ	5. එය	ආදර්ශයට ගැණිනි

මෙහි දී කරුණු කීපයක් අපට පැහැදිලි වනු ඇත.

- * එක ම අදහස කීප ආකාරයකට ප්‍රකාශ කළ හැකි ය.
- * එහි දී මූලික ව වාක්‍යයේ උක්තය හා ආධ්‍යාතය වෙනසකට ලක් වේ.
- * මුල් වාක්‍ය පහේ කතෘ උක්ත වී ඇත.
- * දෙවන වාක්‍ය පහේ උක්ත වී ඇත්තේ කර්මයයි.

කතෘ උක්ත වන වාක්‍යය කර්තෘකාරක වාක්‍ය වේ.

ආධ්‍යාතයෙන් කර්මය උක්ත වේ නම් එම වාක්‍ය කර්මකාරක වේ.

කතෘකාරක වාක්‍යක් කර්මකාරක වාක්‍යයක් බවට හැරවීමේ දී ඔබේ අවධානයට ලක්විය යුතු කරුණු කීපයකි.

- * කතෘකාරක වාක්‍යයේ තිබෙන උක්ත කර්තෘ පදය අනුක්ත වේ.
- * අනුක්ත වූ කර්තෘ පදයට පසුව “විසින්” යන නිපාතය යෙදේ.
- * කතෘකාරක වාක්‍යයේ කර්ම පදය උක්තය බවට පත්ව ප්‍රථමා විභක්තිය ගනී.
- * කතෘකාරක වාක්‍යයේ ක්‍රියාපදය කර්මකාරකය අනුව සැකසේ.
- * කර්මකාරක වාක්‍යයේ දී ක්‍රියාපදයට “ලබ දාතු” රූප එක් කළ හැකි ය.
- * කාලය (අතීත/අනතීත) සහ සංඛ්‍යාව (ඒක වචන/බහු වචන) ගැන ඔබේ අවධානය විශේෂයෙන් යොමු කළ යුතු ය.
- * සිංහලයේ සමහර ක්‍රියාපද සමග කර්මයක් නොයෙදේ. ඒවා අකර්මක ක්‍රියාපද වේ. ඒවා කර්මයක් ඇති ලෙස සලකා කර්මකාරකයෙන් තැබීමට උත්සාහ නොගන්න.

* ප්‍රකාශය වඩා සිත් ගන්නේ කතෘ උක්ත කළොත් ද? කර්මය උක්ත කළොත් ද යි සලකා කාරකය නිගමනය කරන්න.

ක්‍රියාකාරකම 7.3

කතෘකාරක හා කර්මකාරක වාක්‍ය සඳහා උදාහරණ කීපයක් පහත දැක්වේ. එම වාක්‍යවල උක්තපදය හා ක්‍රියා පදය සොයන්න.

කතෘකාරක	කර්මකාරක
1) ගුරුතුමා මා පැසසීය.	1) ගුරුතුමා විසින් මම පැසසුණෙමි.
2) දෙමාපියෝ අප රැක්කාහ.	2) දෙමාපියන් විසින් අපි රැකුණෙමු.
3) විනිසුරුවෝ බයිසිකල් සුරයන් තෝරති.	3) විනිසුරුවන් විසින් බයිසිකල් සුරයෝ තේරෙති.
4) පරිවේණාධිපති හිමියෝ ශිෂ්‍යයන් අමතති.	4) පරිවේණාධිපති හිමියන් විසින් ශිෂ්‍යයෝ අමතෙති.
5) බුද්ධපුත්‍ර හිමි පූජාවලිය ලිවී ය.	5) බුද්ධපුත්‍ර හිමි විසින් පූජාවලිය ලියැවිණි.
6) දෙවන ධර්මකීර්ති හිමියෝ සද්ධර්මාලංකාරය රචනා කළහ.	6) දෙවන ධර්මකීර්ති හිමියන් විසින් සද්ධර්මාලංකාරය රචනා කෙරිණි.
7) මව සහ දුව මල් නෙළති.	7) මව සහ දුව විසින් මල් නෙළෙයි.
8) මම ඔබේ ලිපිය ලැබීමි.	8) මට ඔබේ ලිපිය ලැබුණි.
9) මව දරුවන් සනසයි.	9) මව විසින් දරුවෝ සැනසෙති.
10) පාරිවේණික ශිෂ්‍යයෝ දේශකයාගේ අදහස් අවධානයට ලක් කළහ.	10) පාරිවේණික ශිෂ්‍යයන් විසින් දේශකයාගේ අදහස් අවධානයට ලක් කෙරිණි.

ක්‍රියාකාරකම 7.4

හිස් තැන්වලට සුදුසු පදය ලියා දැක්වන්න.

1. _____ ගුරු උපදෙස් පිළිගැණුනි.
2. ගුරුළුගෝමීහු අමා වතුර _____
3. _____ පිනට දහමට සිත් යොදත්.
4. බොහෝ සිංහලයෝ _____ වෙති.
5. සාජහාන් විසින් ටජ්මහල _____
6. පළමු වන කාශ්‍යප _____ අසිරිමත් සිගිරිය නිර්මාණය කෙරිණි.

7. ලක් දිවට පැමිණි බුදුගොස් හිමියන් විසින් සිංහල අටුවා පාලියට _____
8. බුද්ධදාස රජතුමා අරුම පුදුම වෙදකම් _____
9. අනේපිඬු සිටුවරයා මහත් සේ ධනය වැය කොට දෙවිරම් වෙහෙර තනවා බුදුරදුනට _____
10. විහාර ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි යෙදීමෙන් මහ විජයබා රජතුමා විසින් මහත් ශාසනික සේවයක් _____

ක්‍රියාකාරකම 7.5

වගුවේ ඇති හිස් තැන් සම්පූර්ණ කරන්න.

කර්තෘකාරක	කර්මකාරක
වළඳයි	සැනසෙති බැඳුණහ
පවත්වයි	පැසසෙමි
අගයති	අගයෙහි
අගයමු	කියැවිණ
රකිමු	

ක්‍රියාකාරකම 7.6

ඉහත වගුවේ සඳහන් ක්‍රියා පද යොදා වාක්‍ය නිර්මාණය කරන්න.

